



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **J. M.**,
bytem,
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 29. 8. 2019, č. j. 761/2019-160-SPR/8,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 24. 6. 2019, č. j. MHMP 1264912/2019/Bac, kterým bylo rozhodnuto, že se nevyhovuje žádosti žalobce o uznání úkonu učiněného v jeho prospěch jinou osobou podle § 34 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
2. Žalobce namítá, že z § 34 odst. 4 správního řádu plyne, že správní orgán „může“ daný úkon uznat, přičemž podmínkou je podání žádosti a absence újmy jinému účastníku. Slovo

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

„může“ nelze vykládat jako prostor pro libovůli správních orgánů. Správní orgán nepopisuje, v čem mělo spočívat jeho zneužití. Třetí osoba podala jménem žalobce odpor, žalobce proto požádal o jeho uznání ve svůj prospěch. Učinil tak v přímé návaznosti na výzvu správního orgánu k předložení plné moci, nikoliv až s odstupem jedenácti měsíců. Dle názoru žalobce mělo být jeho žádosti vyhověno. Žalobce má za to, že užil institutu žádosti o uznání úkonu přesně takovým způsobem, kterým byl zákonodárcem zamýšlen, a pro který je součástí právního řádu. Tedy za žalobce učinila podání třetí osoba, se kterou jednal o zastoupení, avšak následně se žalobce rozhodl, že zastoupen být nechce, pouze má zájem na tom, aby daný úkon byl uznán. Žalobce podal správnímu orgánu bezprostředně žádost, přičemž v této žádosti jasně vymezil, že žádá o uznání odporu, a jasně správnímu orgánu sdělil, že v řízení nechce být zastoupen, pouze žádá o uznání tohoto úkonu. Žalobci není zřejmé, proč se správní orgány opakovaně vyjadřují tak, že daný institut nelze „zneužívat jako zbraň vůči správním orgánům“ a že jde o „zneužití práva“. Takové úvahy jsou nepřiléhavé.

3. Podle žalobce je nepravdivý a nepřipadný argument správních orgánů, že nejsou pochybnosti o tom, že žalobce chtěl zmocnit společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., a nikoliv P. K., kdy zmíněná společnost je navázána na Motoristickou vzájemnou pojišťovnu, přičemž jde o subjekty, jejichž jednání je předem vykalkulované. Pokud si žalobce zaplatil pojištění pokut, byl si vědom procesní strategie zmocněnce. Dle žalobce není pravdou, že by společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. vystupovala vůči veřejnosti prostřednictvím webové stránky www.nechcipokutu.cz. Společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. nemá žádné webové stránky, správním orgánem zmiňované webové stránky náleží zcela odlišné společnosti. Správní orgán argumentuje e-mailem P. K., ale zároveň tvrdí, že tento není zaměstnancem ani jednatelem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., je tedy zjevné, že argumentace správního orgánu je účelová, v každém odstavci správní orgán tvrdí něco jiného. Nadto není pravdou, že by na stránce [nechcipokutu.cz](http://www.nechcipokutu.cz) byla nabízena jakákoliv garance toho, že někdo nedostane pokutu. Správní orgán tedy v rozhodnutí uvádí zjevně nepravdivé skutečnosti. Správní orgán tvrdí, že žalobce si byl vědom procesní strategie daného zmocněnce, „pokud si zaplatil pojištění pokut“, odvolací orgán toto vyjádření korigoval tak, že jde o pouhou hypotetickou úvahu, která nebyla prokázána. Tedy, na této úvaze správní orgán své rozhodnutí stavět nemohl (a dle odvolacího orgánu ani nestavěl), šlo o spekulativní úvahu.
4. Tvzení správního orgánu o tom, že „nemá pochybnosti o tom“, že žalobce chtěl zmocnit společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., nikoliv P. K., nemá podle žalobce žádnou relevanci. Žalobce nezmocnil nikoho, ve spise absentuje jakákoli plná moc, a žalobce požádal o uznání určitého úkonu (podání odporu proti příkazu), přičemž je zcela irelevantní, kdo tento úkon učinil, podstatné je, že se jednalo o osobu, která nebyla zástupcem. Správní orgán ve svém rozhodnutí analyzuje, zda P. K. byl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o., či nikoliv, zda byl jednatelem, atd. K tomu nelze než konstatovat, že žalobce plnou moc neudělil ani P. K., ani společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. Je tedy nerozhodné, zda podatelem odporu byla společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., nebo sám P. K., jemuž by se jednání přičetlo, nebyl-li by oprávněn k jednání jménem společnosti. Žalobce požádal o uznání úkonu, je bezpředmětné, kdo byl podatelem úkonu, dokud se jednalo o osobou, která není zástupcem účastníka. Správní orgán ani nemohl věc správně zvážit, když neustále tvrdí, že „plnou moc udělil společnosti Pomáháme a chráníme s. r. o., nikoliv samotnému P. K., který za něj jednotlivé úkony činil“. Správní orgán tedy hleděl na žalobce jako na zastoupeného,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

nicméně žalobce zastoupen nebyl, žalobce společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. zmocnění neudělil.

5. Žalovaný pak přidal argument o tom, že P. K. je správnímu orgánu znám, přičemž nemusí být vyzýván k odstranění vady podání, resp. k doplnění plné moci, neboť činí podání vědomě vadná, když sám ví, jaké náležitosti má mít plná moc, kdy jednou z těchto je i podpis. K tomu žalobce namítá, že podatel odporu nemohl plnou moc předložit, neboť touto nedisponoval, když žalobce nikoho nezmocnil, správní orgán k předložení plné moci vyzýval, tedy je již irelevantní, zda případně nemusel, když tak stejně učinil, jde o zcela jinou situaci, když v tomto případě nebylo učiněno podání vadné, bylo učiněno podání bezvadné, pouze osobou k tomu neoprávněnou, a proto žalobce požádal o jeho uznání za úkon svůj. Nejde o vadu v podání, ale o zákonem předvídaný postup.
6. Žalovaný na svém rozhodnutí setrval, žalobní námitky neshledal důvodné a navrhl zamítnutí žaloby.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
8. Dne 19. 10. 2018 zaslal správní orgán I. st. výzvu provozovateli vozidla reg. zn. X k podání vysvětlení ohledně toho, že při užití zmíněného vozidla došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti. V návaznosti na výzvu bylo provozovatelem vozidla společností Sleepy Bird s. r. o. sděleno, že vozidlo v příslušnou dobu užíval žalobce, jednatel a společník provozovatele vozidla. Správní orgán I. t. proto následně zaslal dne 28. 11. 2018 výzvu k podání vysvětlení žalobci, který následně ve svém podání potvrdil, že vozidlo v příslušnou dobu řídil.
9. Dne 14. 1. 2019 byl správním orgánem I. st. vydán příkaz o uložení pokuty, který byl téhož dne doručen žalobci skrze datovou schránku. Dne 23. 1. 2019 bylo z emailové adresy X doručeno podání bez zaručeného elektronického podpisu, ve kterém bylo uvedeno, že žalobce zastoupen společností Pomáháme a chráníme, s. r. o. jako zmocněncem na základě plné moci jednající P. K., jednatelem, podává odpor. Dne 28. 1. 2019 bylo shodné podání dodáno datovou schránkou P. K.
10. P. K. doručil také rozhodnutí jediného společníka o odvolání jednatele a o jmenování jednatele nového týkající se společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. a smlouvu o převodu obchodního podílu.
11. Následně správní orgán I. st. vyzval žalobce k doplnění – předložení platné plné moci. Načež žalobce zaslal správnímu orgánu I. st. žádost ze dne 14. 3. 2019 o uznání úkonu dle § 34 odst. 4 správního řádu, ve které uvedl, že se společností Pomáháme a chráníme s. r. o. jednal o zastoupení, nicméně poté zjistil, že je spojena s P. K. Sdělil tedy, že nechce být zastoupen společností Pomáháme a chráníme, s. r. o., ale žádá, aby odpor, který podala, byl uznán za odpor učiněný ve prospěch žalobce.
12. Usnesením správního orgánu I. st. ze dne 20. 3. 2019 byla žádost žalobce zamítnuta, proti čemuž se žalobce odvolal. Rozhodnutím žalovaného č. j. 761/2019-160-SPR/5 ze dne 4. 6. 2019 bylo toto usnesení zrušeno s tím, že správnímu orgánu I. stupně bylo žalovaným uloženo, aby zkoumal naplnění podmínek § 34 odst. 4 správního řádu.
13. Ve spise je dále založena odpověď PSSZ, že společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o. není vedena v evidenci registru zaměstnavatelů. Následně správní orgán I. st. vyzval Finanční úřad pro hl. m. Prahu k ověření, že je P. K. zaměstnancem či členem společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

14. Dne 16. 5. 2019 P. K. předložil pověření zaměstnance P. K. společností Pomáháme a chráníme s. r. o.
15. Usnesením ze dne 24. 6. 2019 správní orgán I. st. žádosti opět nevyhověl. Uvedl, že žalobce vědomě zplnomocnil společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o., přičemž si byl vědom procesní strategie zmocněnce. Správní orgán I. st. nepovažoval úkony činěné P. K. za úkony činěné uvedenou společností. Institut § 34 odst. 4 právního řádu nelze používat v případě neúspěšné taktiky profesionálního zmocněnce.
16. Rozhodnutím ze dne 29. 8. 2019, č. j. 761/2019-160-SPR/8 bylo odvolání žalobce zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Správní orgán I. st. podle žalovaného dostatečně přezkoumal naplnění podmínek § 34 odst. 4 správního řádu. Žalovaný poukázal na napojení společnosti Pomáháme a chráníme, s. r. o. na www.nechcipokutu.cz či družstvo Motoristická vzájemná pojišťovna. Správní orgán I. st. nepotvrdil, že by měl odvolatel sjednané pojištění pokut, nicméně tvrdil, že pokud jej sjednáno měl, musel si být vědom procesní strategie zmocněnce. P. K. je správním orgánům znám svým obstrukčním jednáním. Žalovaný uvedl, že odvolateli lze sice přisvědčit, že odpor nebyl podán zástupcem a institut § 34 odst. 4 správního řádu má svůj význam, nicméně jej nelze zneužívat jako zbraň proti správním orgánům. P. K. je znalý předpisů na úseku procesních předpisů a jeho postup byl zneužitím práva. Správní orgán I. st. dostatečně objasnil, z jakého důvodu žádosti žalobce nevyhověl. Nad rámec žalovaný dodal, že nebylo prokázáno oprávnění P. K. jednat za společnost Pomáháme a chráníme, s. r. o.
17. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Dle 34 odst. 4 správního řádu *správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. O uznání úkonů rozhoduje správní orgán usnesením; nevyhoví-li podateli, oznamuje usnesení pouze jemu.*
19. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 11. 2. 2020, č. j. 10 As 384/2019-37: „NSS zdůrazňuje, že správní orgány vykonávaly diskreční pravomoc (správní uvážení) (shodně viz bod 28 napadeného rozsudku). Podle § 34 odst. 4 věty první správního řádu správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. Dvě podmínky (žádost účastníka a absence újmy jinému účastníkovi) určují meze správního uvážení. Pokud tyto podmínky dány nejsou (tedy není tu žádost anebo může-li jinému účastníkovi vzniknout újma), správní orgán nesmí žádosti vyhovět. Naproti tomu jsou-li tyto podmínky dány, správní orgán má správní uvážení, zda žádosti vyhoví. Soudní přezkum správního uvážení se v podstatě omezuje jen na to, zda správní orgán nepřekročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo zda je nezneužil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).“
20. I ve zde řešené věci se proto soud zaměřil na posouzení toho, zda bylo žalovaným překročeno či zneužito správní uvážení.
21. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že správní orgán I. st. dle něj dostatečně objasnil, z jakého důvodu nevyhověl žádosti žalobce o uznání úkonu dle § 34 odst. 4 správního řádu. Hlavním důvodem bylo zneužití práva. Poukázal na to, že institut dle § 34 odst. 4

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

správního řádu nepochybně má své místo, nicméně jej nelze zneužívat, přičemž v dané věci podle něj šlo o zneužití práva P. K., který je znám svým obstrukčním jednáním.

22. Důvod spočívající v konstatování zneužití práva je dle soudu relevantní a postačuje k tomu, aby nebylo vyhověno žádosti žalobce o uznání úkonu dle § 34 odst. 4 správního řádu. Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozhodnutí uvedl: *„NSS se shoduje se závěrem městského soudu, že nevyhovění žádosti o uznání úkonů učiněných ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem dle § 34 odst. 4 správního řádu lze odůvodnit též tím, že zmocněnkyně soustavně zneužívá procesní práva. Obstrukční praktiky společnosti FLEET Control dobře zná též NSS, a to z vlastní rozhodovací činnosti (také ve spojitosti s dalšími osobami, např. Motoristickou vzájemnou pojišťovnou, družstvo, apod., všechny tyto osoby jsou propojeny v osobách P. a J. K., jejich věci pak před soudy vesměs zastupuje nynější zástupce stěžovatelky advokát Mgr. Václav Voříšek, respektive advokát Mgr. Jaroslav Topol; k příkladnému výčtu abuzivních a obstrukčních taktik ve správním řízení srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 12. 2017, čj. 10 As 20/2017-49, č. 3684/2018 Sb. NSS, věc DopisOnline; rozsudek téhož senátu ze dne 18. 12. 2018, čj. 4 As 113/2018-39, č. 3836/2019 Sb. NSS, bod 37; nebo rozsudky ze dne 27. 9. 2017, čj. 6 As 37/2017-31; ze dne 25. 4. 2019, čj. 10 As 328/2018-32, bod 8, a mnohé další). Jak vysvětlil rozšířený senát ve věci 4 As 113/2018, bod 37, hlavním cílem obstrukční strategie těchto osob ve správním řízení je „zjevně zatížit správní orgán spoustou nadbytečných úkonů a následně „čekat“ na chybu správního orgánu“.*
23. Dále NSS konstatoval, že: *„...k tomu dále opakuje, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně (zde magistrátu) a rozhodnutí odvolacího orgánu tvoří pro účely soudního přezkumu jeden celek (viz bod [11] shora). Vedle zneužití práva ob stojí jako samostatný důvod zamítnutí žádosti též žalovaným nijak nezpochybněné úvahy magistrátu, dle něhož § 34 odst. 4 správního řádu nutno v první řadě aplikovat na situace, kdy zaniklo zastoupení účastníka řízení zmocněncem (opatrovníkem), zmocněnec přesto ještě učiní nějaký úkon a sám účastník o toto uznání požádá (viz rozhodnutí magistrátu, s. 2, předposlední odstavec; podobně rozsudek ze dne 1. 2. 2018, čj. 1 As 127/2017-38; shodně bod 20 napadeného rozsudku městského soudu). Rozhodně tedy § 34 odst. 4 správního řádu neslouží k tomu, aby jím zmocněnec, který přes opakované pokusy správního orgánu neprokázal své zmocnění, toto procesní pochybení obcházel. Jak správně uvedl městský soud, uznání úkonu dle § 34 odst. 4 správního řádu nemá sloužit ke zhojení vadného postupu účastníků a jejich zmocněnců, kteří zjevně svým obstrukčním jednáním mají za cíl prodlužovat správní řízení a ztěžovat jeho průběh, aby v konečném důsledku dosáhli například promlčení přestupku.“*
24. Skutkové okolnosti nyní řešené věci sice nejsou v jednotlivostech zcela shodné s okolnostmi případu řešeného v citovaném rozhodnutí NSS, nicméně cíl jednotlivých úkonů ve správním řízení je shodný, citovaný závěr soudu je proto plně aplikovatelný. Podání obsahující odpor bylo podáno dne 22. 1. 2019 emailem P. K. bez ověření elektronického podpisu s tím, že odpor podává jménem žalobce společnost Pomáháme a chráníme s. r. o., aniž by byla předložena plná moc. Shodné podání poté dne 28. 1. 2019 učinil P. K. prostřednictvím datové schránky, aby k výzvě správního orgánu žalobce sdělil, že není zastoupen, ale žádá o uznání účinku podání odporu. V dané věci je sporné, který subjekt vůbec podal odpor, jestliže dle rozsudku NSS č. j. 9 As 265/2020 – 43 P. K. nebyl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. z titulu jím tvrzené funkce jednatele společnosti a podání činil ze svého emailu a datové schránky. Tvrzení, že P. K. byl zaměstnancem Pomáháme a chráníme, s.r.o. je v rozporu se sdělením Pražské správy sociálního zabezpečení. K tomu soud uvádí, že neshledává racionální důvod pro

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

postup spočívající v podání prostého emailu, aby následně bylo učiněno podání shodnou osobou prostřednictvím DS. Souhrn úkonů v tak obsahově prostém podání, jako je odpor proti příkazu, prokazuje výše uvedený závěr NSS o zneužití procesních práv případného zmocněnce, tudíž žalovaný nepřekročil zákonnou míru správního uvážení, neboť obstrukční praktiky nepožívají právní ochrany, jelikož jejich účelem není realizovat procesní právo účastníka, nýbrž dosáhnout průtahů řízení nebo cíleně vytvářet procesní past za účelem uplatnění námitky nesprávného postupu správního orgánu. Systémovost obstrukce vytváření procesního chaosu plných mocí při podání odporu P. K. plyne z přehledu jednotlivých případů uvedených v rozsudku Krajského soudu v Praze č. j. 54 A 25/2019-47 (bod 12, 13).

25. K žalobcem tvrzenému důvodu neudělení plné moci pro pověst P. K. soud nad rámec nosných důvodů rozsudku uvádí, že tvrzené nebránilo provozovateli vozidla, jehož jednatelem a společníkem je žalobce, aby ve správním řízení o přestupku spáchaného dne 9. 5. 2020 v tunelu Blanka za překročení rychlosti o 43 km/h uvedl, že vozidlo řídil právě P. K. (sp. zn. 16 A 41/2021).
26. S ohledem na uvedené soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalobce úspěšný nebyl, proto mu náhrada nákladů nenáleží. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 17. 2. 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.